

Jeg gaar ud fra, at alle ville indrømme mig, at alt, hvad jeg har nævnt her, for det første er forøgede Bevillinger paa de civile Budgetter og Bevillinger til Formaal, som alle ere enige om at betegne som sociale Fremskridt, en Følge af sociale Love, der ere vedtagne, eller af Foranstaltninger, som man ved Bestemmelser paa selve Finansloven har anset for rigtige at foretage. Det er saadanne Foranstaltninger, som jeg mener, man ogsaa med fuld Ret kan betegne som virkelig sociale Foranstaltninger. Jeg behøver her blot at minde om — for at tage det, som ligger nærmest —, at der alene i Aar er som Følge af Tuberkuloseovens Bestemmelser Stigninger paa Justitsministeriets Budget af over 1 Mill. Kr. Paa Indenrigsministeriets Budget skal jeg først minde om de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der fordeles til Kommunerne, og at vi der have de 200,000 Kr. i Tilskud til de fri Fattiggasser. Vi have desuden paa den Konto under Indenrigsministeriet, som hedder Industri og Haandværk — sammenlignet med Udgiften for 3 Aar siden — en Stigning af op til 100,000 Kr. — foruden de forøgede Tilskud til Alderdomsunderstøttelse og til Sygekasserne. Der er ogsaa Stigning paa andre Omraader, f. Eks. til Forsikring af Fiskere o. s. v., i alt mener jeg, at man har Lov til at nævne dette som et Vidnesbyrd om, at der er god Fremgang, Grøde og Vækst i det sociale Lovgivningsarbejde, noget, som altid vil, skal og maa give sig Udtryk paa Finanslovsforslaget i Form af forøgede Udgifter.

Idet jeg altsaa vender tilbage til mit Udgangspunkt, den finansielle Stilling i Øjeblikket, vil jeg først gøre opmærksom paa, at der i selve det Resultat, jeg har nævnt, nemlig et Underskud paa ca. 360,000 Kr., i Virkeligheden ikke ligger noget i og for sig afskrækkende, saa snart man husker paa den Maade, hvorpaa Opstillingen af de militære Budgetter, der gaa ud paa — ogsaa i Overensstemmelse med, hvad der blev sagt i Fjor af den højtærede Konseilspræsident — at bringe Budgettet i nøjere Overensstemmelse med Regnskabet. Alene det bevirker, at der paa de militære Budgetter i Aar er anslaaet over 600,000 Kr. større Udgifter, end der vilde være, hvis man havde fulgt den gamle Fremgangsmaade, den, som vi kende under Navnet status quo. Havde vi fulgt den gamle Fremgangsmaade, vilde vi i Stedet for at have et Budget med et Underskud, have staaet med Overskud, og selve Regnskabet vilde ikke være blevet en

Smule anderledes. Jeg nævner dette, fordi jeg ønsker at understrege, at det ikke er noget forskrækkende Resultat, vi ere naaede til, dette Underskud paa 360,000 Kr.

Men efter at have gjort opmærksom paa dette, vil jeg dog ogsaa have Lov til at gøre opmærksom paa, at naar der paa den Maade maa siges at være fremkommet et ret gunstigt Resultat, sammenlignet med tidligere, har det i ikke ringe Grad sin Grund i, at der paa § 9 staaer opført en Indtægt, som vi i de senere Aar ikke have haft, men som forventes at ville fremkomme derved, at man sælger de Obligationer, der af Statshusmændene — som vi pleje at kalde dem — ere udstedte til Statskassen for Laan, der enten forventes optagne i det kommende Finansaar eller allerede ere optagne i de to sidst forløbne Finansaar; hvorvidt denne Indtægt indgaar i Statskassen, vil være afhængig af, at Loven om Hypotekbanken bliver vedtagen, da det er Meningen, at der derved skulde ske den Omsætning af disse Obligationer, som man tidligere har ment skulde foregaa ved Husmandskreditforeningerne. Jeg haaber, som sagt, at denne Indtægt vil indgaa i Statskassen derved, at Hypotekbankloven bliver vedtagen. Og navnlig naar man har det in mente, at af over 3 Mill. Kr. paa Indtægtssiden paa en Maade kun 1,800,000 Kr. kan siges at staa der med fuld Berettigelse, da det er det Beløb, som herefter i Henhold til Loven om Jord til Landarbejdere vil være at føre til Indtægt, er der temmelig sikkert Grund til at gøre opmærksom paa, at vi ikke have Lov til stadig at forvente, at Indtægterne af sig selv, om jeg saa maa sige, skulle kunne holde Skridt med de forøgede Udgifter. Hvis vi gaa ud fra — og jeg tror, vi maa gaa ud derfra —, at der fremdeles maa regnes med en Stigning paa de civile Budgetter paa omkring 2 Mill. Kr. om Aaret — saaledes har det været i de senere Aar og ikke blot i de 3 Aar, jeg har nævnt —, synes jeg, at det siger sig selv, at man ikke kan regne med, at der ogsaa vil være en tilsvarende Stigning i Indtægterne. Der er derfor al Grund til allerede nu at gøre sig det klart, at der maa findes ny Indtægtskilder, at vi paa en eller anden Maade maa se at skaffe os de Midler, som ere nødvendige til at fortsætte i samme Spor med de socialøkonomiske Reformer, som vi have glædet os ved i de sidste Aaringer, og som vi haabe ogsaa ville kunne gennemføres i Fremtiden.